

У К Р А І Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
11 — 20 лютого 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11—20 лютого 1949 р.)

Число	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний україн- ський театр ім. Шевченка	Русский драмати- ческий театр	Театр музкомедії
11 П'ятниця	ЧАРОДІЙКА	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН
12 Субота	Д А Н К О	КОВАРСТВО	АННА КАРЕНИНА	М А Р І Ц А
13 Неділя	{ ДУБРОВСЬКИЙ (р) Д А Н К О (в)	{ ШЕЛЬМЕНКО- ДЕНЩИК (р) ТЕВ'Є - МОЛОЧНИК(в)	{ ПИГМАЛИОН (у) КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ (д) АННА КАРЕНИНА (в)	{ ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (р) С І Л Ь В А (в.)
14 Понеділок	ВІСТАВИ НЕМА	ВІСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВІСТАВИ НЕМА
15 Вівторок	ДУБРОВСЬКИЙ	КОВАРСТВО І ЛЮБОВ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
16 Середа	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИРІ	АННА КАРЕНИНА	РОЗБІЙНИКИ
17 Четвер	Л А К М Е	ГЛИБОКЕ КОРИННЯ	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
18 П'ятниця	НАТАЛКА- ПОЛТАВКА	МАКАР ДІБРОВА	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	БІДНИЙ СТУДЕНТ
19 Субота	ФРА - ДІАВОЛО	КОВАРСТВО	КОМУ ПОДЧИНЯЄТЬСЯ ВРЕМЯ	АРШИН МАЛ АЛАН
20 Неділя	{ БАЛ-МАСКАРАД (р) Д А Н К О (в)	{ КОВАРСТВО І ЛЮБОВ (день і вечір)	{ М Е Щ А Н Е (утро) ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГГСА (день) (ПИГМАЛИОН (вечер)	{ АРШИН МАЛ АЛАН (ранок) БІДНИЙ СТУДЕНТ (вечір)

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 5 (42)

11—20 лютого 1949 р.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

11 лютого

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Будневича.

Художник—І. Назаров.

Хормейстер—Є. Мариківський.

Балетмейстер—заслуж. арт. ГрузРСР
В. Литвиненко.

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходять погослови, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасья попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але за-

хоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натопт переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплав до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заповідати собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куми» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, rado зустрічається з Настасьею. Але На-

стася раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховані Настася. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР; Д. Козинець. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина — А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, Т. Барбітова. Княжич Юрій, їх син — З. Канзбург, В. Совалов. Мамиров, старий дяк — Д. Дісар, Б. Малков. Неніла, сестра його, постельнича княгині — О. Мейер, Є. Носенко. Іван Журан, княжеський ловчий — І. Вільчур, Б. Малков. Настася, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку — В. Гужова, нар. арт. УРСР; Н. Ісламова. Фока, дядько її — М. Державін, Б. Малков. Поля, подруга «куми» — В. Павленко, Л. Колодуб. Балакін, гість нижегородський — А. Нікітін. Потап — Г. Коваль, Н. Григор'єв. Лукаш — В. Хворост. Кичига, кулачний боець — М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль. Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця — П. Калюжний, А. Нікітін. Кудьма, чаклун — П. Скоробагатько, І. Вільчур. Гість — Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.

12, 13, 20 лютого

В. Нахабін

ДАНКО

Балет на 3 дії, 4 картини

Лібретто В. Гавриленка (за мотивами творів М. Горького).

Диригент — засл. арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР П. Славінський.

Балетмейстер - постановник — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко.

Художник — Д. Овчаренко.

Концертмейстер — Я. Калігорський.

Перша дія. Свято весни у миролюбного племені дужих і сміливих людей. Танці дівчат, військові ігри — змагання юнаків. Переможцем у змаганні стає улюбленець народу Данко. За звичаєм племені найкраща з дівчат має вручити нагороду переможцеві. Дівчата вказують на Радду. Данко дякує народу за нагороду і перед усім племенем оголошує, що Радда буде його дружиною. Суперник Данко — Ларра лютує.

Свято закінчено. Всі розходяться. В ліричному адажіо Радда і Данко виявляють свої почуття.

З'являється Ларра. Він намагається спокусити Радду багатими подарунками. Радда дає рішучу відсіч його домаганням. Ларра, охоплений заздрощами і ревнощами, кидається на Данко з ножом, але від зрадницького удару в спину щасливого переможця врятовує його побратим Зобар. Ларра втікає. Вбігають дівчата і юнаки. Захоплені загальним веселим настроєм Данко і Радда включаються у танці молоді.

Друга дія. Стан войовничих кочовників. Входить ватажок орди. За його наказом вводять полонених слов'янок і дівчат сходу. Танки невільників перемежаються з дикими танцями орди. Варта приводить Ларру. Ларра розповідає про плем'я дужих і сміливих людей, про Данко і красуню Радду. Він умовляє ватажка піти з мечем проти племені Данко. Орда готується у похід.

Третя дія. 1 - а картина. Селище Данко — Радди та їх друзів. Багате і привільне життя. Радда з дівчатами чекає повернення Данко та його друзів з полювання. Ось вони з'являються. Радісна сцена зустрічі раптом переривається сигналами тривоги: наближається ворог. Данко озброюється і поспішно виходить. З'являється Ларра. Його підіслали загарбники, щоб він викрав Радду. Всі спроби зрадника обдурити Радду, умовити її піти за ним не мають успіху. Тоді Ларра хапає лук, наміряючись поразити Радду стрілою, але Зобар врятовує її. Ларрі вдається втекти. Вороги тіснять плем'я Данко. Вносять старійшину, який вмирає. Данко, сповнений рішучості продовжувати боротьбу, стає проводирем племені. Він запалює народ вірою в свої сили і перемогу над ворогом.

2 - а картина. Серед непрохідної хащі лісу розташувався табір племені Данко, яке знесилено переслідуванням загарбників.

Сюда прокрадається Ларра. На ньому зброя ворогів. Зрадник намагається схилити стомлених людей скоритися загарбникам. Але ніхто не хоче його слухати. Тоді Ларра кидає їм хліб, щоб цим спокусити зголоднілих людей. Тільки один малодушний простяг руку за цим шматком хліба, але і його зупинив Данко, який увійшов в цю хвилину. Побачивши відважного проводиря племені, Ларра падає до його ніг, благаючи про пощаду. Данко гідливо відкидає зрадника ногою.

Люди поступово оточують Ларру. Вибравши слушну хвилину, зрадник виривається з кола людей і з ножем кидається на Данко. Але удар приймає на себе Радда. Смертельно поранена, вона вмирає на руках у Данко. Скориставшись загальним замішанням, Ларра подає сигнал ворогам. Люди знищують зрадника.

Чути наближення орди. Данко закликає всіх бути готовими до вирішального бою. Люди вірять Данко, вони завжди йшли за ним. Але їх стомили і знесли довгі переходи і жорстокі сутички з ворогами. Данко побачив, що люди, невпевнені у своїх силах, завагалися. Тоді він раптом розірвав собі груди, вирвав з них серце, яке запалало яким, мов сонце, вогнем.— Ходім! — крикнув Данко і кинувся вперед, високо тримаючи палаюче серце і освітлюючи ним шлях людям.

У нестримному пориві рушив за Данко народ, змитаючи на своєму шляху ворога. Ліс розступився, і перед очима людей відкрилися неозорні сяючі простори. Стомлених, змучених людей зустріли їх брати — слов'яни — сильне могутнє плем'я. Попереду всіх був Данко, і серце його яскраво палало, наче негасимий факел великої любові до людей.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(За алфавітом)

Данко — засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненко, П. Плавнік. Радда — І. Герман, О. Ширай. Ларра — О. Галкін, Я. Додін. Міліца — Н. Виноградова, Л. Любимова. Батажок орди — О. Горохов, К. Троїцький. Начальник охоронців — О. Галкін, Я. Додін. Зобар — Н. Ізотов, А. Кисенко. Старійшина — І. Дергаус, К. Троїцький.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, В. Баранова, Г. Водовозов, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кисенко, Л. Любимова, С. Люлін, Г. Маслова, Д. Рожинська, А. Саркісянц, В. Семінаренко, І. Трахтенберг, К. Троїцький, Г. Хоменко та весь склад балету.

Виставу веде С. Петров.

13 (ранок), 15 лютого

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент — засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. Славинський.

Постава засл. артиста УРСР В. Будневича.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Танці в постанові О. Галкіна.

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 картина. В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздить судовий засідателю та довірений Троєкурова — Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися їм підпалює садибу.

3 картина. Маша Троекурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвилюваний Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж іде на службу до Троекурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троекурова.

4 картина. В садибі Троекурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троекурова Сашу й навчає співу Машу. Троекуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троекуров невблаганний.

5 картина. Парк в маєтку Троекурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвилювана. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений на смерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—В. Будневич, засл. артист УРСР; Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько. Володимир Дубровський — Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов. Маша — К. Морозова, Н. Іслюмова, Ю. Лозинська. Таня — Л. Колодуб, В. Павленко. Єгоровна — Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко. Архип — Д. Державин, Б. Малков. Троекуров — І. Бронзов, народний артист УРСР; Д. Козинець, А. Магергут, заслужений артист УРСР. Дефорж — А. Нікітін, В. Хворост. Шабашкин — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост. Гришка — В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний. Антон — І. Вільчур, М. Державин, Д. Скоробагатько. Ісправник — Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур. Верейський — Н. Григор'єв, Г. Коваль. Засідателі — Г. Коваль, Д. Скоробагатько. Дами — Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.

16 лютого

П. Чайковський

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—П. Баленко.

Постава засл. арт. ГрузРСР В. Литвиненка.

Художнє оформлення Д. Овчаренка.

Асистенти постановника: О. Галкін і П. Плавник.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебедя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сну, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці прина-
дця. Під звуки фанфар виходять дівчата,
серед яких Зігфрід має вибрати собі наре-
чену. Але принц байдужий: його серцем
заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про при-
хід злого генія, який обернувся в князя
Ротбарда. Він привів свою дочку Одиллію,
яка вражає принца своєю подібністю до
Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за
наречену Одиллію. Злий геній торжествує:
присягу Зігфріда Одетті порушено. Зло-
втішно показує він на лебедів, які три-
возможно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити
свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді
журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно
радів злий геній, осліпивши юнака подіб-
ністю Одиллії до Одетти. Зігфрід зали-
шається вірним своїй клятві, і ніщо вже не
може розлучити його з коханою. Даремно
лякає злий геній закоханих грозою, гро-
мом і блискавкою, навіть вибухом власного
палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов
перемогла злі чари. Сонячне проміння
освячує закоханих Зігфріда та Одетту і
звільнених від чар дівчат-лебедів, які ра-
дісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(за алфавітом)

Одетта, королева лебедів — Н. Виногра-
дова, І. Герман. Одділія, дочка лихого генія —
Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай. Принц
Зігфрід — Я. Додін, В. Литвиненко, засл.
арт. ГрузРСР; П. Плавник. Лихий геній
Ротбард — О. Горохов, А. Кисенко. Бла-
зень — Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.
Принцеса, мати Зігфріда — М. Горпиненко,
Г. Маслова, Є. Пориваєва. Наставник прин-
ца — І. Дергаус, Т. Агеев.

Па-де-труа виконують: В. Бакланова,
В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова,
П. Плавник, Г. Хоменко.

В танцях беруть участь солістки балету:
М. Горпиненко, Д. Рожинська, В. Семіна-
ренко; солісти балету: Г. Водовозов, І. Дер-
гаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін,
Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс,
І. Трахтенберг та весь склад балету театру.

17 лютого

Лео Делю.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент — П. Баленко.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник — Д. Овчаренко.

Хормейстер — Є. Мариківський.

Балетмейстер — О. Галкін.

Режисер-асистент — Г. Давидов

Концертмейстери: В. Фіалковська, В. Гор-
ницька.

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії
в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В зарослях джунглів, біля
входу в печерний храм, збираються інду-
си для ритуального обряду освячення зброї.
Верховний брамін Нілаканта закликає на-
род помститися за зганьблену Індію. З'яв-
ляється верховна жриця Лакме, яка несе
перед собою священний кинджал — символ
боротьби за волю. По закінченні ритуалу
народ розходиться.

Лакме захоче кинджал у потайну нішу
жертвенника. Нілаканта у супроводі жреця
Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маді-
ка, залишившись у двірці храму, співають
про свою полум'яну любов до батьківщи-
ни. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в
джунглях випадково натрапляє на захова-
ний в нетрах лісу храм. Фредерік розпо-
відає, що в цьому лісі Нілаканта ховає
свою дочку Лакме, яку народ вважає за
дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фреде-
рік попереджає, що довго тут залишатися
небезпечно і пропонує скоріше йти з цього
місця. Але раптом він помічає кинджал, і
вся група англійців починає його розгля-
дати, висловлюючи різні здогадки. Схви-
льована боягузка гувернантка вимагає не-
гайно повернутися додому. Всі виходять,
але Геральд лишається, бажаючи розібрати
напис на кинджалі. Геральд милується кош-
товним поясом, діадемою, і в його уяві по-
стає чарівний образ дівчини. Він мріє про
те, що коли-небудь її зустрине. Юнак чує

віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чийсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянегся його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорять Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з браминами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поразляє кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане

придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води, Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Нілаканта верховний брамін—В. Будневич, засл. арт. УРСР; Ф. Курочкин, Д. Діссар. Маліка, жриця—Е. Лейтес, Т. Барбітова. Хаджі, брамін—А. Нікітін, В. Хворост. Елен, дочка англійського губернатора в Індії—О. Виноградова, заслуж. арт. УРСР; В. Павленко. Роза, її сестра—Л. Колодуб, О. Носенко. Бетсон, гувернантка Елен—А. Мейер, Е. Івіна. Геральд, ірландець, офіцер англійської армії—Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов. Фредерік, англійський офіцер—Н. Григор'єв, Г. Коваль.

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хоменко, Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркін; віолончелі—Е. Хоміцер, Б. Ескін; арфі—А. Гельрод; флейті—Б. Бутов, С. Манечив; гобої—А. Морштейн, Д. Риков; гlockenшпілі—Л. Розов.

Ведуть виставу С. Романівська, А. Базилевич.

18 лютого

М. Лисенко, І. Котляревський.

НАТАЛКА-ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—Г. Давидов.

Художники: Л. Горевий, І. Портнов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—О. Виноградова, засл. артистка УРСР; Ю. Лозинська. Терпелиха—А. Левицька, народн. арт. УРСР; Е. Лейтес, О. Мейер. Петро—Б. Бутков, В. Совалов. Микола—А. Магергут, заслуж. артист УРСР; Г. Коваль, Д. Козинець. Возний—П. Калюжний, О. Нікітін. Виборний—Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.

19 лютого

Д. Обер

ФРА-ДІАВОЛО

Опера на 3 дії

Лібретто Е. Скріба. Переклад Я. Мамонтова.

Диригент—засл. арт. УРСР І. Штейман.

Постава режисера С. Однопозова.

Художник—П. Шигимага.

Танці поставлені О. Галкіним.

Дія перша. Двір готелю в горах. Тут розташувався загін драгунів, посланих для знищення банди розбійників та їх отамана Фра-Діаволо. Офіцер Лоренцо, командир солдатів, закоханий в дочку хазяїна готелю Церліну. Але старий Маттео, батько Церліни, хоче видати дочку заміж тільки за багатого виноградаря Франческо. Він запрошує всіх на весілля.

Раптом вбігають, рятуючись від розбійників, які на них напали, лорд Рокбурн та його дружина Памелла. Лоренцо з загоном негайно вирушає на розшук банди.

Приходить Фра-Діаволо, який видає себе за маркиза. Ця зустріч дуже неприємна лорду, бо «маркіз» давно вже залицяється до його дружини. Але Памелла, якій і на думку не спадає, що залицяння «маркіза» є тільки засіб спритного бандита дізнатися, де сховані гроші подружжя Рокбурнів, охоче слухає його любовні баркароли.

Повертається Лоренцо. Він розповідає, що більша частина банди знищена, але отамана зловити не вдалося. Лоренцо передає лорду та його дружині пограбовані у них бандитами коштовні речі. Памелла на знак подяки дарує Церліні 10.000 франків на придане. Драгуни знову збираються в гори. Фра-Діаволо вирішує скористатися з їх відсутності і за допомогою своїх товаришів Джакомо і Беппо, що видають себе за збіднілих дворян, пограбувати англійців.

Дія друга. Ніч в готелі. Проводивши лорда з дружиною до спочивальні, Церліна лягає спати. Бандити вирішують убити Церліну, щоб вона не зняла галасу, коли вони грабуватимуть. Беппо вже заносить над нею кинджал, але в цю мить повертається Лоренцо з солдатами і розбійники ховаються у сусідній кімнаті. Прокидається лорд. Лоренцо розповідає йому, що і на цей раз не вдалося впіймати Фра-Діаволо.

Раптом з сусідньої кімнати, де сховалися бандити, чути якийсь галас. Коли Лоренцо направляється туди, щоб з'ясувати, хто там, йому назустріч виходить Фра-Діаволо. На здивовані запитання лорда і Лоренцо, що він тут робить у такий пізній час, «маркіз» відповідає, що прийшов сюди для побачення. При цьому він вдається до хитрого маневру. Відвівши лорда набік, Фра-Діаволо говорить йому, що прийшов на побачення з Памеллою. Лоренцо же він нишком каже, що його чекала тут Церліна. Лорд знепритомнює, а офіцер викликає «маркіза» на дуель. Коли на галас прибігають Памелла і Церліна, лорд і Лоренцо гаряче обвинувачують їх у зраді. Фра-Діаволо радіє з своєї помсти.

Дія третя. Свято з нагоди майбутнього одруження Церліни з виноградарем. Джакомо і Беппо знаходять у дуслі записку Фра-Діаволо, в якій він наказує їм подати сигнал, коли молодих поведуть до церкви, щоб у цей час пограбувати лорда Рокбурна і його дружину.

Побачивши Церліну, підпалі бандити наспівують ту саму пісеньку, яку вона співала, лягаючи спати. Церліна зупиняє Лоренцо і вказує йому на підозрілих людей. Солдати затримують Джакомо і Беппо, знаходять у них зброю та записку Фра-Діаволо.

Лоренцо робить засідку, примушує бандитів подати сигнал Фра-Діаволо і, коли той з'являється, заарештовує його разом з іншими розбійниками.

Банда знищена. Всі радіють. Щасливі і

Лоренцо з Церліною, бо старий Маттео погоджується на їх шлюб.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ: (За алфавітом)

Фра-Діаволо, отаман банди розбійників — З. Канзбург, В. Совалов. Лорд Рокбурн — М. Григор'єв, Д. Козинець. Памелла, його дружина — Т. Барбітова, Е. Носенко. Лоренцо, командир загону драгунів — Б. Бутков, Л. Лев'ятов. Маттео, хазяїн готелю — Г. Коваль, Б. Малков. Церліна, його дочка — Т. Голуб, С. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. Раїк. Джакомо — М. Державін, Д. Діссар. Белпо — П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.

20 (ранок) лютого

Дж. Верді.

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Переклад Б. Тена (М. Хомичевського).
Диригент засл. арт. УРСР І. Штейнман.
Постановка народн. арт. УРСР М. Стефановича.

Художник — Л. Горовой.

Постава танців В. Нікітіна

Хормейстер — Б. Мариківський.

В приймальній герцогського палацу при дворі чекають на вихід герцога Річарда Варвіка. Тут офіцери, дворяни, що хочуть звернутися до герцога з скаргами, тут і група змовників на чолі з графами Горном і Ріббінгом.

Виходить герцог. Паж Оскар подає герцогові список запрошених на бал. В ньому герцог бачить ім'я Амелії, дружини свого вірного друга Ренато. Герцог кохає Амелію.

Входять Ренато. Він переконує герцога негайно розправитися зі змовниками. Герцог не погоджується.

Приходить верховний суддя. Він приніс на підпис герцогу вирок про вигнання за межі країни чаклунки Ульріки. Герцог вирішує перевірити обвинувачення і пропонує придворним піти з ним вночі до Ульріки поворожити.

Таємниче житло чаклунки. Ульріка, оточена простодушними відвідувачами, ворожить солдату й віщує йому щастя. Переодягнений Річард непомітно вкладає в кишеню солдата гроші і наказ про підви-

щення його в чині. Далі Ульріка радить Амелії забути герцога Річарда, якого вона кохає. Нарешті Ульріка віщує самому герцогу, що він загине від руки того, хто перший простягне йому руку цього вечора. В цей час входить Ренато і подає йому руку. Пізнавши герцога, Ульріка радить йому остерегатися змовників, які знаходяться тут.

Відлюдний закуток на околиці міста. Амелія шукає чарівну траву. З'являється Річард, і вони признаються одне одному в коханні. Раптом з'являється Ренато, щоб попередити герцога про те, що за ним стежать змовники. Амелія, невпізнана своїм чоловіком, переконує герцога, що йому необхідно сховатися. Герцог згоджується, але бере з Ренато клятву, що той проводить жінку до міста, не піднявши з неї вуалі. Коли Річард зникає, вриваються змовники. Вони хочуть знати, хто та жінка, що була з герцогом. Ренато вступає з ними в боротьбу, в яку втручається і Амелія. З неї падає вуаль, і всі її впізнають. Змовники сміються. Ренато глибоко переживає своє горе.

В домі Ренато збираються змовники, до яких приєднався недавній друг герцога. Кидають жереб, хто має вбити графа. Жереб тягне Амелія, яка не знає в чому справа. Жереб випадає Ренато. Для вбивства Ренато вирішує скористатися запрошенням герцога на бал у палаці.

Кабінет герцога. Він вирішив відмовитися від згубної пристрасті і відправити Ренато з дружиною за кордон. Він пише про це Ренато. В цей час йому приносять листа від Амелії, в якому вона попереджає герцога про небезпеку.

Бал. У герцогського пажа Ренато дізнається, в якому костюмі герцог. В той час, коли Річард розповідає Амелії про своє рішення, Ренато вбиває його. Герцог вмирає, наказуючи не переслідувати вбивцю.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — Н. Ісламова. Ульріка — А. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. Лейтес. Паж — В. Павленко, М. Раїк. Герцог Річард — З. Канзбург. Ренато — І. Бронзов, нар. арт. УРСР; А. Магергут, засл. арт. УРСР. Горн — І. Вільчур, Б. Малков. Ріббінг — М. Державін, Д. Діссар. Сільвано — Г. Коваль. Суддя — П. Строганов. Слуга — В. Хворост.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМ. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

11, 12, 15, 19, 20 лютого

Фрідріх Шіллер

Переклад за редакцією А. Гозенпуда

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин

Постава режисера О. Глаголіна.

Режисер-асистент — С. Ходкевич.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. Мейтуса.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — М. Константинівська

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Президент фон Вальтер — при дворі одного з німецьких герцогів — І. Мар'яненко лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; О. Романенко. Фердінанд — син його, майор — С. Кошачевський. Гофмаршал фон Кальб — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Леді Мілфорд — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Вурм, особистий секретар президента — І. Костюченко, І. Гавришко. Міллер, музикант — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР; М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Його дружина — А. Смерека,

засл. арт. УРСР; Г. Бабійвна. Луїза, його дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; М. Коробчанська. Софі, камеристка леді — В. Власовська, О. Тимофієнко. Камердинер герцога — О. Подорожній, В. Бондаренко. Лакей президента — В. Лобко, Ф. Хрипко. Лакей леді — А. Троян. Поліцаї — Г. Снегірьов, Я. Лівшиць, В. Лавров, Я. Браславський.

Бюргери, ремісники, слуги — артисти хору та допоміжного складу.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

Арт. І. Костюченко в ролі Вурма („Коварство і любов“).

Фото. М. Савченка

Арт. Г. Бабіївна в ролі дружини Міллера
(„Коварство і любов“).
Фото М. Савченка.

13 лютого

Шолом-Алейхем.

Інценізація І. Добрушина та Н. Ойслен-
дера. Переклад Є. Райцина.

ТЕВ'Є-МОЛОЧНИК

П'еса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар.
арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР
О. Тишлер.

Композитор — нар. арт. РРФСР Л. Пульвер
Консультант постанови — нар. арт. СРСР
С. Міхоелс.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — М. Крушельницький, лауреат Ста-
лінських премій, народ. артист СРСР. Гол-

да, його дружина — А. Смерека, засл. арт.
УРСР. Цейтл — Т. Миргород, Ю. Фоміна.
Годл — С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Ха-
ва — Н. Герасімова. Бейла — Є. Петрова,
нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик —
І. Гавришко. Лейзер Волф — О. Немзер.
Сват Фроім — М. Савченко. Педоцур — С.
Верхацький. Лакей Педоцура — А. Шутенко.
Жандарм — М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

13 (ранок) лютого

Квітка-Основ'яненко.

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР М. По-
котила.

Художнє оформлення лауреата Сталін-
ської премії В. Греченка.

Концертмейстери — Е. Пліщенко, М. Кон-
стантинівська.

Музика засл. арт. УРСР Б. Крижанів-
ського.

Танці в постанові Е. Рабінович.

Диригент — зав. муз. частиною, компози-
тор М. Каневський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — Є. Бондаренко, лауреат
Сталінської премії. Фенна Степанівна, його
дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР;
Н. Лихо. Прісінька, їхня дочка — П. Ку-
манченко, засл. арт. УРСР; О. Валуєва.
Скворцов, капітан — С. Кошачевський,
І. Костюченко. Шельменко, його денщик —
М. Покотило, засл. арт. УРСР. Опецьков-
ський, приїжджий поміщик — С. Верхацький,
О. Немзер, Г. Сичук. Аграфеза Семенівна,
його дружина — І. Стешенко, Ю. Фоміна.
Евжені, їх дочка — Н. Герасімова, А. Ка-
лішевська. Лопуцьковський, жених, помі-
щик — М. Савченко. Мотря, покоївка Шпа-
ків — Ю. Фоміна, Р. Кіріна. Поміщик —
В. Лавров. Його дружина — О. Тимофієнко.
Гусар — Г. Снегірьов. Його дама — М. Кор-
жова.

Виставу ведуть — Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

16 лютого

К. Ісаєв та О. Галич.
Переклад Ір. Стешенко

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера М. Ошеровського.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музика композитора М. Канєвського.

Концертмейстер—М. Константинівська.

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. Крушельницького.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — І. Костюченко. Іван Іванович Кирпичников, директор Старо-Кримської філармонії—М. Покотило, засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — Ф. Радчук, лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; Г. Сичук. Дуня Бабуріна — О. Валуєва, В. Власовська. Андрій Миколайович Гришко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Люба Попова — Г. Гончарова, О. Тимофієнко. Мати Люби Попової — І. Стешенко. Г. Бабіївна. Єлизавета Михайлівна Кирпичникова — Н. Лихо. Дежурна на тринадцятому поверсі — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Р. Кіріна. Людина в картатому пальто — О. Сви́стунів, О. Подорожній. Адміністратор готелю — М. Савченко. Людина з бородою — Г. Снегірьов. Узбек — В. Бережний. Моряк — В. Бондаренко. Міліціонер — М. Микитенко. Командировочні — М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

17 лютого

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо.

Переклад В. Владка.

Глибоке коріння

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Художник — Л. Альшиц.

Режисер-асистент—М. Ошеровський.

Музичне оформлення М. Канєвського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка - покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдонів, мати Бретта—Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор—І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Власовська. Аліса Ленгдон—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник,—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Рой Максвелл, юрист—С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни—С. Кошачевський, В. Коробков. Серкін, шеріф—О. Немзер. Чак Уоррен—Ф. Хрипко. Боб Айзі—В. Бондаренко.

Виставу веде пом. режисера Р. Хмара.

18 лютого

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР М. М. Крушельницького.

Режисер — засл. арт. УРСР Р. Черкашин.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії В. Греченка.

Музична композиція М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — Д. Антонович, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Д. Миргород. Ольга, їх дочка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; О. Валуєва. Артем, їх син — В. Стешенко, В. Коробков. Павло Кругляк, чоловік Ольги — О. Сердюк, лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УЗРСР. Кіндрат Тополя — Ю. Тітов. Ганя, його дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; А. Калішевська. Гаврило Братченко — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; Г. Снегірьов. Трохим Голуб — В. Мізіненко, В. Бережний. Галя Іванчук — М. Коржова, Р. Кіріна. Марта Степова — Ю. Фоміна, З. Біляєва. Хмара — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; М. Кірін. Орлов — М. Волошин, М. Савченко. Зінченко — С. Верхацький, Г. Сичук. Марія Смерека — Н. Лихо. Пилип Семененко — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; О. Немзер. Степа — Я. Косаківна, Т. Давидова.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 13 (день) 15, 17, 18, 19
февраля

Братья Тур и Шейнин.

КОМУ ПОДЧИНЯЕТСЯ ВРЕМЯ

П'єса в 3-х діях

Постановка режисера П. Резнікова.

Художник — Б. Чернышев.

Музыка А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Мартынов Андрей Николаевич, капитан парашютно-десантных войск — Г. Ратальский. Калугина Варвара, его невеста — К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Серафима Петровна, его мать — Е. Леонидова, К. Туберозова. Карташев, Федор Демьяныч — П. Осокин, засл. арт. УССР. Полковник — Т. Прево. Майор — С. Лерман. Крумин Альфред Иванович — И. Любич, засл. арт. УССР. Вилли, учитель лицея в Риге — М. Таранов. Янис, рабочий, латыш — Б. Вик-

12, 13, 16 февраля

По роману Л. Н. Толстого

АННА КАРЕНИНА

Драматическая композиция Н. Д. Волкова
в 4-х актах, 18 картинах.

Постановка народного артиста СССР
А. Крамова.

Режиссер—В. Лизогуб.

Художник—М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Шац.

Засл. арт. СССР В. Золотарев в роли
Рогге („Кому подчиняется время“).

Фото А. Майденберга.

горни. Мадам Мильда, хозяйка ателье мод—
В. Астахова, О. Зубова. Рогге Людвиг-
Иоганн, гаулейтер Прибалтики — В. Золо-
тарев, засл. арт. СССР. Шмельц, полков-
ник СС—В. Лизогуб. Фрау Шмельц—Н. Бе-
лецкая. Клингель, обер-лейтенант—В. Криш-
топ. Пал Палыч — Э Коломийский, В Ша-
повалов. Тася—К. Борискина, Э. Кудряше-
ва. Рубинштейн — Я. Азимов, И. Мальвин.
Сафир — Г. Сергеев, Г. Столкин. Ингрид—
Г. Агнивцева, А. Москаленко, Савицкий—
В. Кривонос.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
невич, А. Голембо.

Засл. арт. СССР П. Осокин в роли Карта-
шева („Кому подчиняется время“).

Фото А. Майденберга.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Алексей Александрович Каренин, действительный статский советник, камергер двора его высочества—В. Золотарев, засл. арт. УССР. Анна Аркадьевна Каренина, его жена—А. Воронович, нар. арт. УССР. Сережа, их сын—Л. Соловьева. Графиня Вронская—З. Зиновьева, С. Лаппа. Ее сыновья: Алексей Кириллович Вронский—В. Северов, засл. арт. УССР, и Александр Кириллович Вронский—И. Любич, засл. арт. УССР. Варя-Вронская, его жена—Н. Белецкая. Бетси Тверская—Н. Тамарова, засл. арт. УССР; А. Танеева. Степан Аркадьевич Облонский (Стива), брат Анны—Я. Азимов. Дарья Александровна Облонская (Долли), его жена—К. Гайжевская, Е. Оноприенко. Тушкевич—Б. Викторин, М. Таранов. Дипломат—Д. Васильчиков, засл. арт. УССР. Княгиня Мягкая—Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Серпуховский—Б. Тоценко. Жена посланника—О. Зубова. Приятельница Анны—Р. Семашко. Гостя Бетси—З. Кудряшева. Яшвин—В. Цветков. Его высочество—Б. Викторин, А. Котляров. Генерал—П. Осокин, засл. арт. УССР; О. Привалов. Корд, жокей—В. Кропотков, В. Лизогуб. Доктор—Г. Стоякин. Акушерка—К. Туберозова. Карташов—Э. Коломийский. Картасова—В. Астахова. Княжна Варвара—А. Москаленко. Капитоных—Н. Здановский, П. Пружанский. Молодой лакей у Каренина—Я. Эдельман. Корней—И. Мальвин. Марья Ефимовна, няня—Е. Леонидова. Камердинер Вронского—С. Табаровский. Аннушка—К. Борискина, М. Шматченко.

Режиссер, ведущий спектакль: Я. Антонович.

Антракты после 7, 11 и 15 картин.

13 (утро) 20 февраля

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5-ти картинах

Перевод Н. Константиновой.

Постановка заслуж. арт. УССР И. Любича.

Режиссер-ассистент — В. Лизогуб.

Художник — Н. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

(по алфавиту)

Генри Хиггинс—Я. Азимов, В. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать—З. Зиновьева, Л. Линецкая, засл. арт. УССР. Полковник Пикеринг — И. Любич, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл—А. Волин, Э. Коломийский. Элиза Дулитл — Н. Тамарова, засл. арт. УССР. М-с Пирс—З. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл—К. Туберозова. Клара—А. Москаленко, Е. Оноприенко. Фредди—В. Лизогуб, Г. Сергеев. Горничная — Н. Скоркина. Прохожий — П. Пружанский. Саркастический наблюдатель—Т. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антонович, А. Голембо.

20 (утро) февраля

М. Горький.

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. СССР А. Крамова.

Режиссер—засл. арт. УССР И. Любич.

Художник—Б. Чернышев.

Музыкальное оформление—А. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА:

Бессеменов, Василий Васильевич—В. Аристов, нар. арт. УССР; П. Осокин, засл. арт. УССР. Акулина Ивановна, его жена—Л. Линецкая, засл. арт. УССР; Е. Леонидова. Их дети: Петр, бывш. студент—Г. Ратальский, М. Таранов и Татьяна, учительница—К. Гайжевская, К. Суковская. Нит, воспитанник Бессеменова—Л. Молдаванов, В. Северов, засл. арт. УССР. Пер-

чихин, дальний родственник Бессеменова—
А. Крамов, нар. арт. СССР; Э. Коломий-
ский. Поля, его дочь—К. Борискина,
Е. Оноприенко, Т. Семичева. Кравцова,
Елена Николаевна—Н. Тамарова, засл.
арт. УССР; А. Танеева. Тетерев, певчий—
В. Матов, засл. арт. УССР; Т. Прево.
Шишкин, студент—В. Кропотов, В. Ша-
повалов. Цветаева, учительница—А. Мос-
каленко, М. Шматченко. Степанида, ку-
харка—А. Кочкарева, К. Туберозова.
Доктор—И. Здановский, И. Мальвин.

Участвуют: Н. Белецкая, С. Давыдова,
З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп,
М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин.
Н. Шеремет, Я. Эдельман.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
нович, А. Голембо.

20 (день) февраля

Э. Чодорофф

ПРЕСТУПЛЕНИЕ ДИРЕКТОРА РИГТСА

Пьеса в 3-х действиях

Перевод М. Левиной и С. Дольского.
Постановка народного артиста УССР
В. Аристов.

Художник—Б. Чернышов.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ-
ТЕЛИ:

Риггс, директор школы—В. Аристов,
нар. арт. УССР. Томми, его сын—Л. Мол-
даванов, В. Цветков. Хэрри, учитель-
ница—Т. Семичева. Эндерсон, инженер—
М. Таранов. Мэй Ховард, тетя Хэрри—
О. Зубова. Феликс, школьник—М. Шмат-
ченко. Вейнис, секретарь школы—З. Ку-
дряшева. Мастерс, редактор местной га-
зеты—А. Волин. Аллен, адвокат—Д. Ва-
сильчиков, засл. арт. УССР. Беннет, адво-
кат—В. Шаповалов. Питерс—И. Маль-
вин. Фитцджеральд—Б. Викторин. Боу-
эн—А. Кочкарева. Джим—В. Криштоп.
Виржи—Л. Линецкая, засл. арт. УССР.
Броун—В. Кривонос. Кэрэн—П. Пру-
жанский.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Анто-
нович, А. Голембо.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

11 лютого

И. Штраус

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Текст В. Шкваркина. Переклад Н. Забала.

Постава нар. арт. УзРСР. О. Івашутча
Диригенти—С. Солящанський, засл. арт
УРСР; М. Хайкін.

Художник—Н. Соболев.

Балетмейстер—Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—Д. Волков, Г. Охрименко
Стефан—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР,
К. Райданов. Зупан—О. Івашутч, нар.
арт. УзРСР; О. Райданов. Арсена—
А. Аннікова, Т. Безяева. Мирабелла—О. Пі-
гулович, Н. Попова, Л. Романенко. Саф-
фі—К. Великосельська, Л. Міцнер, Р. Уман-
ська, засл. арт. УзРСР; Чіпра—В. Ахтир-
ська, А. Коваленко. Омонай—К. Передер-
ніков. Оттокар—М. Гавриленко, Г. Рибалкін.
Карнеро—І. Білошенко. Старий циган—
О. Арбо. Секретар суду—М. Іванов. Пані—
М. Коваль, О. Ткаченко. Управитель—
С. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці виконують: В. Бава-
цький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лаш-
кевич, В. Ліснівська, В. Семенов, В. Хіль-
ченко та ансамбль балету.

12 лютого

Е. Кацьман.

МАРІЦА

Оперета на 3 дії.

Текст Грекова.

Переклад О. Полторацького.

Постава Миколи Іванова.

Диригенти: С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Оформлення С. Сонечкіна.

Танці в постанові Л. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Маріца—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Ліза—Н. Аннікова, М. Леонідова. Графиня Божена—А. Алмазова, З. Мізіненко. Циганка—С. Аппель, Ф. Пергамент. Подруга—М. Вербицька, Т. Суяркіна. Тасило—Д. Волков, К. Передерніков. Каламан Зупан—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Популеску—Микола Іванов, О. Райданов. Карл Ліпенберг—В. Андреев, М. Іванов. Чеко—С. Бондаренко. Циган—С. Бондаренко, С. Грицюк. Пенічек—О. Івашутіч, нар. арт. УзРСР; М. Мармур.

13 лютого

Е. Кацьман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст Толмачова і Михайлова. Переклад М. Талалаєвського.

Режисер—Н. Попова.

Диригенти—С. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. Хайкін.

Художник—Н. Барова.

Балетмейстер—Л. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва—Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. Великосельська. Стасі—Н. Аннікова, Юліана—А. Алмазова, Н. Попова. Едвін—Л. Уманець. Бонні—Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Райданов. Феррі—Д. Волков, І. Білошенко. Воляпюк—О. Івашутіч, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Ронс—В. Андреев, Г. Баскаков. Генерал—А. Мармур. Лакей—С. Бондаренко.

15, 19, 20 (ранок) лютого

У. Гаджибеков

АРШИН МАЛ АЛАН

Оперета на 3 дії

Переклад І. Муратова.

Постава нар. арт. УзРСР О. Івашутіча. Диригенти—засл. арт. УРСР С. Солящанський, М. Хайкін, Ю. Чернін.

Художнє оформлення С. Йоффе.

Танці в постанові балетмейстера В. Нікітіна.

Концертмейстери—П. Кулісич, Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Аскер—Г. Охріменко, Л. Уманець. Сулейман—А. Аркін, І. Білошенко. Гюльчохра—К. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Джихан—Н. Попова, Л. Романенко. Теллі—З. Мізіненко. Султанбек—О. Івашутіч, нар. арт. УзРСР; О. Райданов. Веллі—Л. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Ася—Т. Безяєва, В. Омельченко.

В танцях беруть участь: В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. Арбо, Н. Боровкова.

16 лютого

Ж. Оффенбах

РОЗБІЙНИКИ

Опера-буф на 3 дії

Текст А. Бонді. Переклад В. Сокола.

Постановка художнього керівника театру М. Авах.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Солящанський.

Художнє оформлення Н. Соболя.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Микола Іванов.

Режисер-лаборант — Н. Боровкова.

Концертмейстери: П. Кулісич і Е. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ: (за алфавітом)

Фальсакаппа — Д. Волков, Г. Охріменко, К. Передерніков. Фіорелла — Н. Аннікова, К. Великосельська, А. Лундишева. П'єро — Микола Іванов. Карманьола — М. Гавриленко. Барбавана — С. Грицюк. Доміно — М. Мармур. Герцог Мантуанський — К. Райданов, Л. Уманець. Барон Кампотассо — О. Івашутич, нар. арт. УРСР. Жандармський капітан — О. Райданов. Казначей — А. Аркін. Маркіза — Л. Міцнер. О. Меркова. Принцеса Гренадська — Н. Попова, Л. Романенко. Фражолетто — О. Федосов. Граф Глорія-Кассіс — І. Білошенко. Ізабела — А. Алмазова. Адольф — Г. Рибалкин.

БАЛЕТ:

Танець розбійників Виконують солісти балету: В. Ліснівська, О. Борисова, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Танець „Вакханалія“. Виконують солісти балету: Р. Нікітіна, О. Борисова, А. Лашкевич, Л. Кабанець, Л. Лебеденко, А. Венгеров, Б. Хільченко, В. Балацький, В. Семенов, Е. Коновальчик та весь ансамбль балету.

Виставу ведуть: Н. Арбо та Н. Боровкова.

17, 18, 20 лютого

Міллікер.

ПРЕМ'ЄРА

БІДНИЙ СТУДЕНТ

Музична комедія на 3 дії, 8 картин.

Текст М. Ердмана, М. Уліцького. Переклад Ів. Кочерги.

Постава — І. Радомиського.

Диригент — С. Солящанський.

Художник — Н. Соболю.

Балетмейстер — В. Нікітін.

Режисер — Н. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Владек — Г. Охріменко, Д. Уманець. Младек — Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР, К. Райданов. Графиня Палматіка — А. Алмазова, Н. Попова. Лаура — Л. Міцнер, Р. Уманська, засл. арт. УРСР. Броніслава — К. Великосельська, А. Лундишева. Губернатор Олендорф — О. Райданов. Ентеріх — І. Білошенко, К. Передерніков. Пуфке — М. Іванов, М. Мармур. Піфке — С. Грицюк, О. Івашутич, нар. арт. УРСР. Офіцери — І. Бурменко, Н. Гавриленко, А. Зуб, О. Федосов. Хазяїн ресторану — Б. Андреев, Е. Бондаренко. Катарин — Т. Безяева, М. Вербицька.

БАЛЕТ:

Інтермедія на ярмарку. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, Л. Кабанець, Ф. Лашкевич, Л. Лебеденко, Б. Хільченко, В. Семенов, А. Венгеров, В. Балацький і ансамбль балету.

Танок мрій. Виконують: Р. Нікітіна, В. Ліснівська, О. Борисова, В. Балацький, А. Венгеров.

Мазурка. Виконують: О. Борисова, В. Ліснівська, В. Балацький, О. Лашкевич, Л. Лебеденко, Л. Кабанець, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть — Н. Арбо та Н. Боровкова.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

Ціна 2 крб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

М. Римський-Корсаков

КАЗКА про ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. артист РРФСР
та нар. артист БАРСР
П. СЛАВІНСЬКИЙ

Постава засл. артиста УРСР
В. БУДНЕВИЧА

Художник — Д. ОВЧАРЕНКО